

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
den 6 juli 2000 *

I mål T-139/99,

Alsace International Car Services (AICS), Strasbourg (Frankrike), företrätt av advokaterna C. Imbach och A. Dissler, Strasbourg, delgivningsadress: advokatbyrån P. Schiltz, 4, rue Béatrix de Bourbon, Luxemburg,

sökande,

mot

Europaparlamentet, företrätt av P. Runge Nielsen och O. Caisou-Rousseau, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Europaparlamentets generalsekretariat, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

angående en talan om dels ogiltigförklaring av parlamentets beslut att inte anta sökandens anbud inom ramen för anbudsinfordran nr 99/S 18-8765/FR om upphandling av persontransport med fordon och förare för parlamentets sessioner i Strasbourg, dels ersättning för de skador som sökanden anser sig ha orsakats genom detta beslut,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna P. Lindh och J.D. Cooke,

justitiesekreterare: byrådirektören G. Herzig,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 14 mars 2000,

följande

II - 2852

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Den 27 januari 1999 publicerade Europaparlamentet med tillämpning av rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139) ett meddelande om upphandling i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (EGT S 18, s. 28, nedan kallat meddelandet) i enlighet med ett öppet förfarande. Upphandlingen avsåg persontransport med fordon och förare (anbudsinfördran nr 99/S 18-8765/FR, nedan kallad anbudsinfördran). Villkoren för att tillåtas lämna in anbud angavs i meddelandet, i kontraktshandlingarna, vilka innehöll administrativa och tekniska bestämmelser, samt i förslaget till ramavtal.
- 2 I punkt 2 i meddelandet angavs att upphandlingen skulle göras i form av ett ramavtal med ett företag som tillhandahåller tjänster och att det skulle genomföras på grundval av en särskild anvisning för varje tillfälle. Platsen för fullgörande av avtalet var Strasbourg (punkt 3). Enligt punkt 5 var upphandlingen uppdelad i två partier. Det första partiet avsåg hyra av bilar och minibussar med förare, medan det andra partiet avsåg hyra av buss med förare. Talan i målet avser endast tilldelning av det första partiet av upphandlingen.
- 3 Enligt punkt 13 i meddelandet kan anbudsgivarna vara företag, enskilda entreprenörer såväl som sammanslutningar av företag och/eller enskilda entreprenörer.
- 4 I punkt 14 i meddelandet anges följande: ”*Tjänsteleverantörer*: Leverantörerna [eller deras chefer] skall kunna visa att de har tre års erfarenhet på området i

fråga. De skall även visa att de har en omsättning på minst 2 000 000 (franska franc (FRF)) för det första partiet och 68 750 FRF för det andra partiet.”

5 I punkt 16 i meddelandet angavs som kriterier för tilldelning av upphandlingen att det anbud som var det ekonomiskt sett mest fördelaktiga, med beaktande av priset och den tekniska förtjänsten, skulle antas.

6 I artikel 1 stycke 1.3 i kontraktshandlingarna (administrativa klausuler) anges att parlamentets ungefärliga behov uppgick till i genomsnitt 25 till 60 bilar och 2 till 4 minibussar per dag omfattande mellan 6 och 12 arbetstimmar. Ett tidsschema angavs i punkt 5 i kontraktshandlingarna (tekniska klausuler). Enligt detta schema skulle tjänsterna tillhandahållas från klockan 7.30 till dess att parlamentets verksamhet avbröts för dagen (mellan klockan 22 och klockan 24, vilket kunde variera från dag till dag). I punkt 5 angavs även följande:

”Med beaktande av att aktiviteten är som mest intensiv mellan klockan 7.30 och 9, samt mellan klockan 20 och 22, skall företaget i sitt anbud förbinda sig att ha tillräcklig kapacitet för att vid behov bemöta en större efterfrågan. Den tjänst som skall tillhandahållas varar under minst två timmar.”

7 I punkt 2.1 i kontraktshandlingarna (tekniska klausuler) angav parlamentet dessutom att transportererna i fråga skulle äga rum med fordon utan taxiskyltar.

- 8 I artikel 6 sista stycket i kontraktshandlingarna (administrativa klausuler) angavs att:

”Anbudet och tillhandahållandet av tjänsterna skall överensstämma med gällande lagstiftning.”

- 9 I det förslag till ramavtal som fanns som bilaga till anbudsfordran (artikel VI andra stycket) angavs följande:

”Avtalsslutande anbudsgivare är skyldig att nogsamt tillämpa gällande nationella och lokala regler och föreskrifter vid utförandet av de tjänster som beställts.”

- 10 Den 10 februari 1999 ingav sökanden sitt anbud till parlamentet. Anbudet hade följande lydelse:

” ...

Vårt anbud avser första partiet av den dagliga delen utanför rusningstid till den timtaxa som anges i bilaga 1.

Vi kan ställa ett trettiotal fordon med förare till parlamentets förfogande... från måndag till fredag under parlamentets sessioner i Strasbourg.

Vi kan emellertid inte svara för rusningstiden... det vill säga mellan klockan 7 och 9 samt mellan klockan 19 och 22.

Det är tekniskt och ekonomiskt omöjligt att tillhandahålla ifrågavarande tjänster under rusningstid.

Vårt företag kan inte tillhandahålla ett så stort antal fordon under nämnda tidsperioder. För övrigt är inte heller något annat av de företag som finns inom samma region i stånd att göra detta, utan att i sin tur anlita taxichaufförer som arbetar i strid med gällande lagstiftning.

...”

- 11 Sökanden bifogade som bilaga 2 till sitt anbud ett dokument med titeln ”Tvistemål avseende illojal konkurrens”. I denna handling påpekades att såväl ett civilrättsligt som ett straffrättsligt förfarande hade inletts med avseende på den verksamhet som bedrevs av Association centrale des autos taxi de la communauté urbaine de Strasbourg (nedan kallad ACATS TAXI 13), vilken för parlamentets räkning transporterade tjänstemän och parlamentsledamöter i fordon utan taxiskyltar inom ramen för ett kontrakt om uthyrning av bilar och förare. Sökanden framhöll att endast en limousinfirma skulle vara i stånd att uppfylla parlamentets krav inom ramen för den lagstiftning som var tillämplig på persontransporter mot betalning. Sökanden utvecklade sin ståndpunkt ytterligare i nämnda handling.
- 12 Den 24 februari 1999 begärde parlamentet att anbudsgivarna skulle ange det antal fordon de förfogade över vid den tidpunkten, samt det antal fordon de räknade med att förfoga över för det fall att de skulle komma att sluta ett kontrakt med institutionen.

- 13 Som svar på denna begäran meddelade sökanden att den innehade fem limousiner och att den för närvarande genomförde ett köp av ytterligare tre fordon. Sökanden angav dessutom följande:

”Vid varje parlamentssession kan vi under måndag till fredag (förutom under rusningstid) ställa ett sextiotial bilar till ert förfogande vilka är i överensstämmelse med de tekniska bestämmelserna i anbudsinfordran.”

- 14 Parlamentet beslutade att välja anbudet från Coopérative Taxi 13, som var en av anbudsgivarna, eftersom detta framstod som det mest förmånliga med beaktande av de kriterier för tilldelning av kontraktet som angivits i meddelandet.
- 15 Genom en skrivelse av den 7 april 1999 meddelade parlamentet sökanden sitt beslut att inte anta dennes anbud. Som skäl angavs prisskillnaden mellan sökandens anbud och anbudet från det företag med vilket parlamentet hade tecknat det kontrakt som följde av upphandlingen (nedan kallat det ifrågasatta beslutet).
- 16 I en skrivelse av den 15 april 1999 angav sökanden för parlamentet att den hade trott att detta förlängde giltigheten av det avtal som hade ingåtts med ”l’association (eller coopérative) des artisans taxis”. Sökanden uttryckte på nytt sina tvivel avseende huruvida ett sådant kontrakt överensstämde med fransk rätt. Med avseende på denna fråga framhävde sökanden i synnerhet det förhållandet att det var omöjligt att, utan att bryta mot gällande rätt avseende taxibilar, transportera Europaparlamentets ledamöter och tjänstemän i överensstämmelse med de villkor som hade ställts upp i anbudsinfordran (fordon utan taxiskyltar). Sökanden påpekade att även om anbudet från ”artisans taxis strasbourgeois” var mer förmånligt ur ekonomisk synvinkel, så skulle tjänsterna likafullt tillhandahållas utanför de lagliga ramarna och således i strid med anbudsinfordran. Dessutom påminde sökanden om att den inte åtnjöt samma skattelättnader som taxichaufförer och att den således inte utan att bryta mot gällande lagstiftning

kunde lämna in ett anbud med ett konkurrenskraftigt pris. Av denna anledning ställdes sökanden inför illojal konkurrens. Avslutningsvis begärde sökanden att parlamentet skulle ta ställning till dess argument.

- 17 Som komplettering till sitt brev av den 15 april 1999 tillställde sökanden parlamentet, genom en skrivelse av den 19 april 1999, en rapport från mars 1992 utarbetad av inrikesministeriet, allmänna förvaltningsinspektionen, vilken avsåg taxiverksamheten inom storstadsregionen Strasbourg och vid flygplatsen Strasbourg-Entzheim.
- 18 Genom en skrivelse av den 11 maj 1999 svarade Nicolas-Pierre Rieffel, generaldirektör för generaldirektoratet Administration vid parlamentet, följande:

”I era skrivelser av den 15 och 19 april 1999 lämnar ni ett antal uppgifter avseende den franska lagstiftningen om taxiverksamhet. Ni har även begärt att Europaparlamentet skall ta ställning till de kommentarer ni har framfört avseende huruvida de tjänster Coopérative Taxi 13 tillhandahåller överensstämmer med denna lagstiftning. Detta föranleder följande kommentarer från min sida.

För att undvika meningsskiljaktigheter senare angav parlamentet i sin anbudsinfordran nr 99/S 18-8765/FR en skyldighet för 'den vars anbud antas att tillse att gällande nationella och lokala regler följs inom ramen för utförandet av de upphandlade tjänsterna' (se artikel VI andra stycket i kontraktsmallen). I detta avseende påpekas att det inte åligger Europaparlamentet, utan de behöriga franska domstolarna att tolka lagstiftningen.

Europaparlamentet har å sin sida följt alla regler och förfaranden avseende upphandlingsförfaranden, och i första hand direktiv... 92/50..., vad gäller ovan angivna anbudsinfördran.

Vad gäller genomförandet av tjänsterna förfogar jag inte över några uppgifter som ger mig anledning att misstänka att Coopérative Taxi 13 inte uppfyller villkoren i anbudsinfördran. Europaparlamentet har för övrigt hittills inte kontaktats av någon förvaltningsmyndighet eller domstol som har ifrågasatt villkoren för avtalets genomförande.

...”

- 19 Det är mot bakgrund av dessa omständigheter som sökanden inlämnade förevarande ansökan till förstainstansrättens kansli den 8 juni 1999.
- 20 Det skriftliga förfarandet avslutades den 20 september 1999, eftersom sökanden inte hade kommit in med någon replik inom den angivna tidsfristen.
- 21 Genom en skrivelse av den 20 januari 2000 begärde sökanden att det skriftliga förfarandet skulle återupptas i enlighet med artikel 42 andra stycket i EG-stadgan för domstolen, vilken är tillämplig på förfarandet vid förstainstansrätten i enlighet med artikel 46 i samma stadga.
- 22 Genom beslut av ordföranden på femte avdelningen av den 31 januari 2000 avslogs denna ansökan.

- 23 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet. Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid offentligt sammanträde den 14 mars 2000.

Parternas yrkanden

- 24 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet, och

— förplikta parlamentet att betala 1 miljon FRF i skadestånd med tillämpning av artikel 288 EG.

- 25 Svaranden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

Parternas argument

- 26 Utan att formellt sett ha framfört en invändning om rättegångshinder har parlamentet gjort gällande att sökanden inte har något intresse av att väcka förevarande talan, eftersom dennes anbud inte under några omständigheter skulle kunna antas. Sökanden är nämligen enligt parlamentet inte i stånd att utföra de tjänster som parlamentet har begärt på det sätt som anges i kontraktshandlingarna.
- 27 Sökanden har bemött detta påstående under förhandlingen genom att anföra att även om det är riktigt att den inte skulle vara i stånd att utföra transporterna under rusningstid (se punkt 6 ovan), beror detta enbart på att det är omöjligt att utföra tjänsterna och att det följaktligen inte finns någon limousinfirma i regionen som kan utföra dem utan att vända sig till underleverantörer i form av taxichaufförer som utför sitt arbete i strid med gällande lagstiftning, såsom sökanden uppgett för parlamentet inom ramen för anbudsinfordran.

Förstainstansrättens bedömning

- 28 För att en talan som väckts av en fysisk eller juridisk person skall kunna tas upp till sakprövning krävs enligt fast rättspraxis att denna person har ett berättigat intresse av att saken prövas (se förstainstansrättens dom av den 30 januari 1997 i

mål T-117/95, Corman mot kommissionen, REG 1997, s. II-95, punkt 83, samt förstainstansrättens beslut av den 10 februari 2000 i mål T-5/99, Andriotis mot kommissionen och Cedefop, REG 2000, s. II-235, punkt 36).

- 29 Det är riktigt att sökanden har begränsat sig till att yrka att förstainstansrätten skall ogiltigförklara beslutet att inte anta dennes anbud. Det är även riktigt att sökanden har uppgett sig inte kunna uppfylla alla de villkor som angetts av parlamentet i kontraktshandlingarna.
- 30 Sökanden har dock i sitt anbud angett att detta avsåg ”första partiet av den dagliga delen utanför rusningstid”. Sökanden uppgav att den inte kunde svara för rusningstiden, det vill säga mellan klockan 7 och 9 samt mellan klockan 19 och 22, eftersom det var tekniskt och ekonomiskt omöjligt att tillhandahålla ifrågavarande tjänster under rusningstid. Sökanden har i detta sammanhang även påpekat att inget företag var i stånd att tillhandahålla ett så stort antal fordon under rusningstid, utan att i sin tur anlita taxichaufförer som arbetar i strid med gällande lagstiftning. I den handling som sökanden bifogat som bilaga 2 till sitt anbud angav sökanden bland annat att en användning av taxibilar för transport av personer som skall ske i fordon utan taxiskyltar inom ramen för kontraktet med parlamentet skulle strida mot den franska lagstiftningen, som innehöll ett förbud mot användning av taxibilar i förvärvssyfte utan att dessa är försedda med taxiskyltar (se punkt 11 ovan).
- 31 Genom skrivelse av den 11 maj 1999 svarade parlamentet att det var de behöriga franska domstolarna och inte parlamentet som det ålåg att tolka den franska lagstiftningen. Parlamentet påstod sig inte förfoga över några uppgifter som skulle kunna leda till slutsatsen att Coopérative Taxi 13 inte uppfyllde de villkor som följde av anbudsinfordran. Dessutom påpekade parlamentet att det inte hade kontaktats av någon förvaltningsmyndighet eller domstol som hade ifrågasatt villkoren för utförande av kontraktet i fråga (se punkt 18 ovan).

- 32 Följaktligen avser förevarande tvist huvudsakligen frågan om parlamentet hade fog för att anse att Coopérative Taxi 13 kunde uppfylla villkoren för utförande av kontraktet i fråga i överensstämmelse med den franska lagstiftningen.
- 33 Det finns således ingen grund för parlamentet att hävda att sökanden inte har något intresse av att väcka denna talan på grund av att dennes anbud inte under några omständigheter skulle kunna antas. Eftersom en eventuell ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet — på grund av att användningen av taxibilar inom ramen för kontraktet i fråga i målet inte är tillåten enligt fransk lagstiftning — skulle leda till ett återupptagande av förfarandet för anbudsinfordran, har nämligen sökanden ett intresse av att väcka denna talan för att få tillfälle att komma in med ett nytt anbud utan konkurrens från sammanslutningar av taxichaufförer.
- 34 Parlamentets invändning att förevarande talan inte kan tas upp till sakprövning skall således ogillas.

Yrkandet om ogiltigförklaring

- 35 I sin ansökan har sökanden åberopat två grunder avseende för det första åsidosättande av fransk rätt tillämplig på taxiverksamhet och av kontraktshandlingarna samt för det andra icke-diskrimineringsprincipen, eftersom parlamentet inte har tagit hänsyn till fransk lagstiftning då det gick ut med sin anbudsinfordran. Under förhandlingen framförde sökanden en tredje grund som avsåg åsidosättande av det villkor i meddelandet enligt vilket tjänsteleverantörerna skulle kunna visa att de har tre års erfarenhet på området i fråga.

Den första grunden: Åsidosättande av fransk rätt tillämplig på taxiverksamhet

Parternas argument

- 36 Sökanden har anfört att det leder till ett åsidosättande av fransk lagstiftning tillämplig på taxiverksamhet om kontraktet i fråga tilldelas Coopérative Taxi 13 eller något annat taxiföretag. Denna lagstiftning förbjuder enligt sökanden användning av taxibilar utan taxiskyltar för persontransport mot betalning. Taxiverksamhet åtnjuter nämligen vissa skattelättnader som andra verksamheter inte kan komma i åtnjutande av. Genom att sluta kontraktet i fråga med Coopérative Taxi 13 har parlamentet därför åsidosatt det villkor som anges i artikel 6 i kontraktshandlingarna (administrativa klausuler), enligt vilken anbudet och tillhandahållandet av tjänsterna skall överensstämma med gällande lagstiftning.
- 37 Parlamentet har påpekat att den franska lagstiftning som är tillämplig i fråga om den verksamhet som avses i anbudsinfordran är lag nr 82-1153, av den 30 december 1982, d'orientation des transports intérieurs (om regleringen av transporter inom Frankrike)(*JORF* av den 31 december 1982) och dekret nr 87-242, av den 7 april 1987, relatif à la définition et aux conditions d'exécution des services privés de transport routier non urbain de personnes (om definitioner och villkor för utförande av privata persontransporttjänster på väg utanför tätorter)(*JORF*, av den 8 april 1987, s. 3980). Enligt parlamentet föreskrivs det i denna lagstiftning inte något förbud mot utförande av sådana tjänster som avses i anbudsinfordran. I artikel 3 i dekret nr 87-242 föreskrivs däremot en skyldighet för företag som tillhandahåller fordon med förare att vara inskrivna i registret för företag som bedriver allmän persontransport på väg. Coopérative Taxi 13 gav samtidigt med anbudet ett bevis på inskrivning i det registret, vilket medförde en rätt att bedriva uthyrning av bilar för persontransport med fordon utan taxiskyltar.
- 38 Parlamentet anser dessutom att sökanden inte har någon rätt att föra en talan baserad på artikel 6 i kontraktshandlingarna (administrativa klausuler) för att

bestrida tilldelningen av upphandlingen. Denna bestämmelse har enligt parlamentet nämligen till syfte att skydda parlamentets rättigheter genom att ge detta en rätt att säga upp det kontrakt som följer av upphandlingsförfarandet för det fall att den part vars anbud antagits inte fullgör sin skyldighet att följa gällande lagstiftning. Denna skyldighet kan således inte åberopas av de anbudsgivare vars anbud inte har antagits gentemot beslutet att tilldela en annan anbudsgivare upphandlingen.

Förstainstansrättens bedömning

- 39 Förstainstansrätten påpekar att parlamentet i likhet med de andra institutionerna har ett betydande utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om vad som skall beaktas vid ett beslut att tilldela ett kontrakt efter anbudsinfordran och att förstainstansrättens prövning endast skall avse en kontroll av att det inte har förekommit allvarliga och uppenbara fel (domstolens dom av den 23 november 1978 i mål 56/77, Agence européenne d'intérims mot kommissionen, REG 1978, s. 2215, punkt 20, och förstainstansrättens dom av den 8 maj 1996 i mål T-19/95, Adia intérim mot kommissionen, REG 1996, s. II-321, punkt 49, och av den 17 december 1998, i mål T-203/96, Embassy limousines & Services mot parlamentet, REG 1998, s. II-4239, punkt 56).
- 40 Förstainstansrätten påpekar dessutom att den enligt artikel 230.2 EG är behörig att inom ramen för en talan om ogiltigförklaring pröva grunder som avser avsaknad av behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av EG-fördraget eller av en rättsregel avseende tillämpningen av detta, eller maktmissbruk. Av detta följer att förstainstansrätten inte kan pröva det påstådda åsidosättandet av den franska lagstiftningen som en rättsfråga vilken kräver en obegränsad rättsprövning. En sådan prövning kan nämligen endast utföras av de franska myndigheterna.
- 41 Gemenskapens institutioner är emellertid, med beaktande av principerna om god förvaltningssed och om samarbete mellan gemenskapsinstitutionerna och med-

lemsstaterna, skyldiga att tillförsäkra att de villkor som har föreskrivits i anbudsinfordran inte driver potentiella anbudsgivare till att bryta mot den nationella lagstiftning som är tillämplig på deras verksamhet.

- 42 I detta fall har parlamentet hävdat att den franska lagstiftningen inte innebar ett förbud mot att utföra de transporter som avsågs i anbudsinfordran i taxibilar utan taxiskyltar, under förutsättning att dessa tjänster täcktes av en inskrivning i registret för företag som bedriver allmän persontransport på väg. Förstainstansrätten konstaterar att sökanden inte har visat att detta påstående från parlamentet är uppenbart felaktigt. Sökanden har nämligen begränsat sig till att åberopa den franska lagstiftningen om taxiverksamhet, utan att visa att lagstiftningen för privata persontransporttjänster på väg utanför tätorter inte kunde tillämpas med avseende på taxichaufförer när dessa tillhandahöll de tjänster som avses i anbudsinfordran. Det är dessutom ostridigt att Coopérative Taxi 13 har inkommit med ett bevis på inskrivning i registret för företag som bedriver allmän persontransport på väg. Parlamentet har visat att denna inskrivning i registret var nödvändig enligt den ovan nämnda franska lagstiftningen om privata transporttjänster, vilket gör dess påstående trovärdigt.
- 43 Under dessa omständigheter skall det anses att sökanden inte har visat att parlamentet har gjort en uppenbart felaktig bedömning i sin tolkning av den franska lagstiftningen.
- 44 Sökanden kan dessutom inte åberopa den klausul i utkastet till kontraktet enligt vilken tjänsterna skall tillhandahållas i överensstämmelse med gällande lagstiftning. Denna klausul kan nämligen inte tolkas på så sätt att den innebär en skyldighet för parlamentet att utöver kontrollen av att den berörda anbudsgivaren är inskriven i det ovan nämnda registret göra en kontroll av att anbudsgivaren fullgör kontraktet i fråga i överensstämmelse med den franska lagstiftningen. Som parlamentet tydligt har framhållit är det enligt denna klausul anbudsgivaren som skall försäkra sig om att verksamheten utövas i överensstämmelse med den franska lagstiftningen, och det är således denne som skall ta konsekvenserna av ett åsidosättande av denna skyldighet.

45 Det skall tilläggas att parlamentet under förhandlingen påstod sig ha en skyldighet att häva kontraktet i fråga på grund av nämnda klausul om det skulle visa sig att dess tolkning av den franska lagstiftningen är felaktig.

46 Av detta följer att talan inte kan vinna bifall på den första grunden, avseende ett åsidosättande av fransk rätt tillämplig på taxiverksamhet samt av kontraktshandlingarna.

Den andra grunden: Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen

Parternas argument

47 Sökanden har gjort gällande att den, liksom de andra limousinfirmor som hade lämnat in anbud med avseende på förevarande anbudsinfordran, har utsatts för diskriminering av ekonomiska skäl.

48 Sökanden har framhållit att taxichaufförer enligt den franska lagstiftningen åtnjuter förmånen av gratis skattemärke och en skattelättnad vid köp av bränsle. De är dessutom undantagna från betalning av kommunal företagsskatt.

- 49 Sökanden anser således att parlamentet har åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen, även om det inte är parlamentet som har orsakat diskrimineringen.
- 50 Parlamentet har hävdats att denna grund i själva verket avser de val som en medlemsstat har gjort i sin lagstiftning med avseende på två olika ekonomiska verksamheter. Det åligger inte gemenskapsdomstolarna att inom ramen för en talan om ogiltigförklaring granska giltigheten av nationell lagstiftning, eftersom ingen sådan behörighet följer av artikel 230.2 EG.
- 51 Parlamentet har i andra hand påstått att det inte har åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen i det förevarande fallet. Även om fransk lagstiftning skulle anses behandla taxiföretag och limousinfirmor olika, finns det nämligen ingen möjlighet att ta hänsyn till detta inom ramen för det upphandlingsförfarande som institutionerna är skyldiga att följa.

Förstainstansrättens bedömning

- 52 Förstainstansrätten påpekar inledningsvis att sökanden inte har hävdats att parlamentet skulle ha orsakat den påstådda diskrimineringen mellan limousinfirmor och taxiföretag. Sökanden har nämligen medgett att denna diskriminering uteslutande beror på den åtskillnad som görs mellan dessa två kategorier inom fransk rätt.
- 53 Eftersom sökanden inte har visat att den tolkning som parlamentet har gjort av den franska lagstiftning som är tillämplig på de tjänster som avses i anbudsin-

fordran var uppenbart felaktig (se punkt 43 ovan) kan denne inte heller med framgång hävda att parlamentet skulle ha åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen på grund av att det inte har tagit hänsyn till denna åtskillnad i behandling. Parlamentet kan nämligen inte på grundval av gällande gemenskapsrättsliga regler beakta de olika förutsättningar för utsikter till framgång i upphandlingsförfarandet som är resultatet av fransk rätt. Parlamentet är skyldigt att anta det anbud som är det ekonomiskt mest fördelaktiga med beaktande av de kriterier som anges i meddelandet.

- 54 Av detta följer att talan inte heller kan vinna bifall på den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av det villkor i meddelandet enligt vilket leverantörerna skulle kunna visa att de har tre års erfarenhet på området i fråga

- 55 Under förhandlingen har sökanden gjort gällande att parlamentet har åsidosatt det i punkt 14 i meddelandet angivna villkor (se punkt 4 ovan) enligt vilket leverantörerna skulle ha tre års erfarenhet på området i fråga, eftersom Coopérative Taxi 13 bildades i oktober 1998 och dess registrering hade verkan först från och med den 1 december 1998.

- 56 Sökanden har som förklaring till att den har åberopat denna grund så sent uppgett att det var först när den läste svaromålet som den fick kännedom om det förhållandet att den anbudsgivare vars anbud antogs inte uppfyllde detta villkor.

- 57 Parlamentet har under förhandlingen påpekat att sökanden i sin ansökan över huvud taget inte har nämnt detta fel i upphandlingsförfarandet, avseende kravet på att leverantörerna skall ha tre års erfarenhet på området i fråga. Parlamentet anser därför att denna grund skall avvisas.
- 58 Parlamentet har hävdats att talan under alla omständigheter inte kan vinna bifall på denna grund. Visserligen har Coopérative Taxi 13 bildats nyligen, men dess medlemmar, som tidigare utövade sin verksamhet inom det föregående taxi-kooperativet, har den erforderliga erfarenheten. I detta avseende har parlamentet förklarat att den erfarenhet som krävs enligt meddelandet och kontraktshandlingarna inte skall bedömas med avseende på företaget utan med avseende på de förare som skall utföra de aktuella transportererna.

Förstainstansrättens bedömning

- 59 Det följer av artikel 44.1 c jämförd med artikel 48.2 i förstainstansrättens rättegångsregler att ansökan genom vilken talan anhängiggjorts skall innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna och att nya grunder inte får åberopas under rättegången, såvida de inte avser rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet (se särskilt domstolens dom av den 19 maj 1983 i mål 306/81, Verros mot parlamentet, REG 1981, s. 1755, punkt 9, och förstainstansrättens domar av den 5 februari 1997 i mål T-207/95, Ibarra Gil mot kommissionen, REGP 1997, s. I-A-13 och II-31, punkt 51, och av den 17 december 1997 i mål T-217/95, Passera mot kommissionen, REGP 1997, s. I-A-413 och II-1109, punkt 87).

- 60 Förevarande grund har varken uttryckligen eller underförstått åberopats i ansökan och den har inget nära samband med de grunder som åberopats i ansökan. Den utgör således en ny grund, vilket även sökanden själv har medgett. Av detta följer att den skall avvisas, för så vitt det inte visas att den avser rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet.
- 61 Sökanden har hävdatt att det var först när den tog del av svaromålet som den fick kännedom om det förhållandet att Coopérative Taxi 13 inte uppfyllde villkoret avseende tre års erfarenhet på området i fråga.
- 62 Det skall i detta hänseende påpekas att det förhållandet att sökanden blev medveten om en faktisk omständighet under förfarandet vid förstainstansrätten inte innebär att denna omständighet skall betraktas som en faktisk omständighet som framkommit först under förfarandet. Det krävs även att sökanden inte tidigare har varit i stånd att känna till denna omständighet (se förstainstansrättens dom av den 28 september 1999 i mål T-141/97, Yasse mot EIB, REGP 1999, s. II-929, punkterna 126—128).
- 63 Såsom framgår av handlingarna i målet hade sökanden emellertid möjlighet att innan den ingav ansökan kontrollera de omständigheter under vilka Coopérative Taxi 13 hade bildats. Sökanden har nämligen i sin skrivelse till parlamentet av den 15 april 1999 påstått att den trodde att parlamentet förlängde giltigheten av det avtal som hade ingåtts med "l'association (eller coopérative) des artisans taxis". I samma skrivelse påpekade sökanden också att även om anbudet från "artisans taxis strasbourgeois" var mer förmånligt ur ekonomisk synvinkel, så skulle tjänsterna likafullt tillhandahållas utanför de lagliga ramarna och således i strid med anbudsinfordran.

- 64 Till svar på dessa påståenden klargjorde generaldirektören för generaldirektoratet Administration vid parlamentet, genom en skrivelse av den 11 maj 1999, att den anbudsgivare vars anbud antagits var Coopérative Taxi 13 (se punkt 18 ovan). När sökanden den 8 juni 1999 inkom med sin ansökan var det således med full vetskap om att det var Coopérative Taxi 13 vars anbud hade antagits med avseende på den upphandling som avsågs i anbudsinfordran. Sökanden hade således kunnat förhöra sig hos behörig myndighet om när Coopérative Taxi 13 hade bildats.
- 65 Även om man skulle anta att sökanden först vid genomläsningen av svaromålet hade blivit medveten om att antagandet av anbudet från Coopérative Taxi 13 inte överensstämde med villkoret i meddelandet, som gick ut på att tjänsteleverantörerna skulle ha tre års erfarenhet på området i fråga, kan sökanden följaktligen inte påstå att den inte hade kunnat påpeka ett sådant fel i ansökan.
- 66 Sökanden har således haft möjlighet att åberopa grunden avseende det ovan nämnda villkoret i sin ansökan genom vilken talan anhängiggjorts. Följaktligen kan sökanden enligt artikel 48.2 i rättegångsreglerna inte åberopa dem under förhandlingen (se förstainstansrättens dom av den 20 april 1999 i de förenade målen T-305/94, T-306/94, T-307/94, T-313/94, T-314/94, T-315/94, T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 och T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. II-931, punkt 63).
- 67 Av det ovan anförda följer att den ovan nämnda grunden, som har framförts för första gången under förhandlingen, inte avser rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. Grunden skall därför avvisas.

Yrkandet om skadestånd

- 68 Gemenskapens utomobligatoriska ansvar enligt artikel 288 andra stycket EG och de allmänna principer som det hänvisas till i den bestämmelsen förutsätter att flera villkor är uppfyllda, nämligen att det agerande som läggs institutionen till last är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan agerandet och den åberopade skadan (förstainstansrättens dom av den 16 oktober 1996, i mål T-336/94, Efisol mot kommissionen, REG 1996, s. II-1343, punkt 30).
- 69 Med hänsyn till att sökanden genom de grunder och argument vilka det har redogjorts för ovan inte har visat att parlamentets agerande var rättsstridigt skall sökandens skadeståndsyrkande ogillas.
- 70 Av vad anförts följer att talan skall ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 71 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden har tappat målet, skall sökanden förpliktas ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med parlamentets yrkanden.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande dom:

- 1) Talan ogillas.

- 2) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta parlamentets rättegångskostnad.

García-Valdecasas

Lindh

Cooke

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 juli 2000.

H. Jung

R. García-Valdecasas

Justitiesekreterare

Ordförande